

גבעת-חיים

עלון פנימי

הקיבוץ המאוחד

עלון מספר 1107

י"ב בחשוון תשל"ז

5 בנובמבר 1976

תמונת - נוף

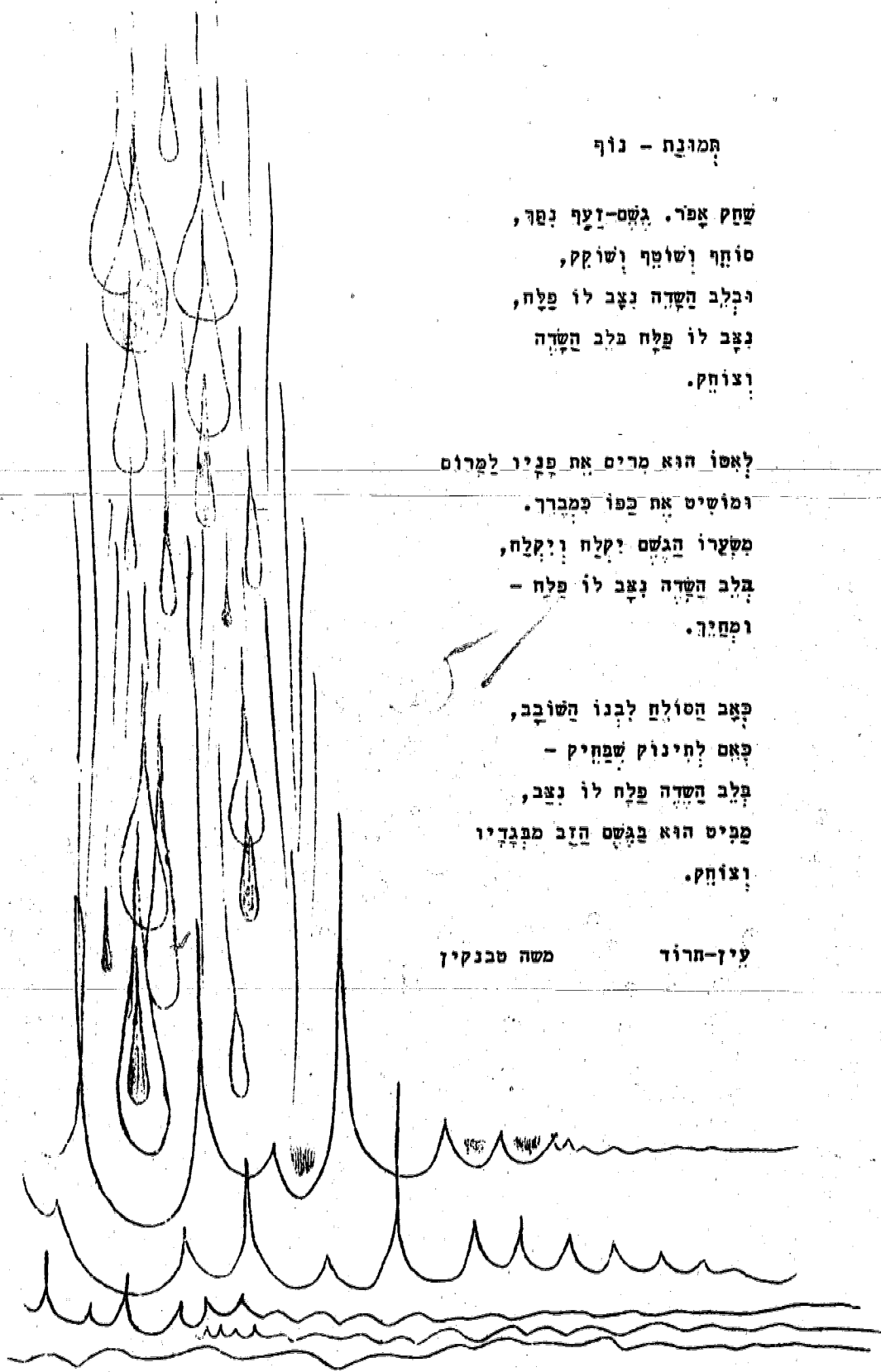
שחק אפר. גשם-זעף נפר,
סוּחַף וְשׁוּטֵף וְשׁוֹקֵק,
וְכֵלֵב הַשְּׂדֵה נֶצֶב לוֹ פֶּלַח,
נֶצֶב לוֹ פֶּלַח בְּלֵב הַשְּׂדֵה
וְצוֹחֵק.

לְאִסּוֹ הוּא מְרִים אֶת פְּנֵיו לְמְרוֹם
וּמוֹשִׁיט אֶת כַּפוֹ כְּמִבְרֵךְ.
מְשַׁעְרוֹ הַגֶּשֶׁם יִקְלַח וְיִקְלַח,
בְּלֵב הַשְּׂדֵה נֶצֶב לוֹ פֶּלַח -
וּמְחַיֵּה.

כָּאֵב הַסּוּלַח לְבִנוֹ הַשׁוֹבֵב,
כָּאֵם לְחֵינוֹק שֶׁפָּחֵק -
בְּלֵב הַשְּׂדֵה פֶּלַח לוֹ נֶצֶב,
מְכִיט הוּא בְּגֶשֶׁם הַזֶּב מִבְּגָדָיו
וְצוֹחֵק.

משה טבנקין

עין-חרוד

ח ו ד ש

במצאים אנו באצעייתו של חודש חשון - החודש השמיני למבין יציאת מצרים, ומזלו עקרב. המילה חשון מקורה כנראה בלשון האכדית: ורחו שמנו - החודש השמיני. שמו המלא מר-חשון. המילה "מר" (טפה) נוספה כדי לציין את הטיפות הראשונות של הגשם המתחיל בחודש זה. וכדברי חז"ל "יורה בחשון - מלקוש בניסן".

ואכן זכינו בדיוק בימיו הראשונים של החודש לגשם החזק הראשון, שכדרכו תמיד מפתיע ומוצא את בני האדם בלתי מוכנים לו.

במקרא בקרא חשון בשם "ירח בול" (מלכים א' - ו' 38) "ובשנה האחת עשרה, בירח בול, הוא החודש השמיני כלה הבית, לכל דבריו ולכל משפטיו, ויבנהו שבע שנים". לפי המסורת מסופר שבחשון נגמר בבין בית המקדש הראשון.

בחודש זה מתה רחל אמנו.

ומה מקורו של השם "בול"? ישנם פרושים אחדים לו:

- "שהעשב בלה בשדה ובוללים לבהמה מן הבית" (רש"י).

- "שהגשמים מתחילים בו - עבין מבול" (רד"ק). ואכן בז' בחשון שואלין על הגשמים (תפילת "טל ומטר").

מן המקורות

"ובתתי מטר ארצכם בעתו, יורה ומלקוש" - שנו רבותינו: "יורה" - שמורה את הבריות להטיח גבותיהם ולהכביס את פירותיהם ולעשות כל צרכיהם. דבר אחר: שמורה את הארץ ומשקה עד תהום, שנאמר: תלמיה רנה... ברביבים תמוגגנה צמחה תברך. דבר אחר: "יורה" שיורד בנחת ואיבו יורד בזעף. או איבו "יורה" שמסיר את הפירות ומשטיף את הזרעים ומשטיף את האילנות".

(מן האגדה)

ב ט ב ע

הארץ רחוצה לאחר הגשמים הראשונים ולמרות החמסינים שבאן אחריהם. מי שטיל בשבת לרמת הגולן ראה את פרחי בן החצב הקטנים המכסים את האדמה בשטיח סגול. אכן "מבשרי הגשם" הופיעו - הלא הם פעמוני הגשם או הכדן קטן הפרחים, הסתובבת ובן החצב. גם את הכרכומים אפשר כבר למצוא. בעולם החי יש התעוררות ופעילות יתר של החרקים השוננים, שהחלה עם הטיפות הראשונות של הגשם, ובשמים ממעל להקות של ציפורים נודדות. למרות שעובת הסתיו מצטיירת בעולם הספרות והציור, כעובה של עצבות, הרי אצלנו ישנה התעוררות בטבע.

רשימת השאלות

עם חברי גרעין "רוגב"

גרעין רוגב נמצא עמנו כבר למעלה מחודשיים, ונהפך כבר לחלק מה"נוף" בקיבוצנו. זימנו שלושה חבר'ה לראיון ורצינו לשמוע מהם איך התאקלמו אצלנו, איך אירגנו את חיי הגרעין ובכלל מה "המרגש" שלהם.

שאלה: מה הביא אותכם (או את רובכם) לגרעין?

תשובה: לחלק מאיתנו קסם הרעיון של הקמת ישוב באיזור בעל חשיבות לאומית, ולא חשוב איזו צורת ישוב. חלקנו נמשך לאחגור של הקמת קיבוץ חדש מבראשית והאפשרות לעצבו לפי חפישחנו, חלק לא קטן מאתנו מקווה למצוא בגרעין מסגרת חוריתית ומעניינת לחקופת הצבא, ובסה"כ אצל הרבה חבר'ה תמצא גם מזה וגם מזה.

שאלה: לאחר כחודשיים בקיבוץ - איך הרגשתם? האם ציפיותיכם התגשמו? האם אתם מרוצים במקומות העבודה, באימוץ המשפחות, ביחס החברים אליכם, ביחס המוסדות, בהדרכה וכו'. נאיים שאתם מקבלים?

תשובה: כלליהם אנו מרגישים שינוי עצום לטובה ביחס המשק אלינו, לעומת החקופה שלפני הגיענו לקיבוץ. בחקופה זו שררה הרגשה מאוד לא טובה מיחס חברי הקיבוץ אלינו שהביאה לעזיבת חלק גדול של חברי הגרעין המקורי (כידוע גרעין זה הוא איחוד של שני גרעינים).

במקומות העבודה הקבועים - בענפים ובכתי הילדים החבר'ה בדרך כלל מרוצים. כשיש מקומות שבהם מורגש יותר רצון להכניס אותנו לעניינים וללמד אותנו, ולא רק לקאות בנו כח עבודה זמני, אנחנו יותר מרוצים ונציין במיוחד את הרפת, ההוויה ובתי הילדים. נכון שזה גם תלוי בכל אחד מאיתנו, במקום העבודה שלו, אבל יש בהחלט מקום לשפור במודעות של מרכזי הענפים לעבודה, שזוהי קודם כל חקופת הכשרה בשבילנו.

במקומות עבודה בהם אנחנו נוחנים חורנות אנחנו פחות מרוצים. למשל בגת ששם עובדים 5-6 חבר'ה מהגרעין לתקופות של שבועיים-שלושה שבועות.

אימוץ המשפחות בחלקו הגדול הצליח ורוב החברים ממשיכים הללכת למשפחות המאמצות המאמצות, ונהנים מהאימוץ.

הקשר של חברי המשק אלינו הוא בדרך כלל בעבודה ובענפים, והם מתייחסים אלינו יפה מחוץ למקרים בודדים, שווילים ומתעננים בנו ובגרעין.

עם מוסדות המשק אין לנו הרבה קשר מחוץ לריכוז עבודה. עם כל ההבנה שיש לנו לצרכי המשק וללמדים שריכוז העבודה נחון בהם, איננו מרוצים מיחסו של ריכוז העבודה אלינו. נראה לנו שהיא רואה רק את הצרכים והאינטרסים של המשק, אינו רואה את צרכי הגרעין, לא מתחשב מספיק בהרגשת החבר'ה ולא חמיד עומד בהבטחותיו.

בהדרכה - עדיין חסרים לנו מדריכים להפעלת חוגים. התנאים שהמשק נותן לנו בהרכה שטחים בסדר, אך יש כמה נקודות שאינם בסדר לדעתנו:

המשק לא נותן לנו מכוננית לטיולים בשבתות, ונאלצנו לבטל טיולים שתכננו מתוסר חקציב בקופת הגרעין. נראה לנו שמגיע לנו לקבל מדי כמה שבחות את המשאית לטיול, כמו למחנדבים.

החקציב אינו מספיק לנו - קופת הגרעין כל הזמן בגרעון, למרות שאנחנו משערים שהמשק עומד בחקנים הנדרשים ע"י החנועה.

יש לנו עוד תלונות אך לא פה המקום לפרטן.

שאלה: רב החברים במשק לא יודעים מה זה גרעין ומה הם חיי גרעין. אולי תספרו לנו איך מחנהלים חיי הגרעין - מהו סדר יומכם, האם יש לכם פעילות חברתית ותרבותית, אילו ועדות ומוסדות פועלים בגרעין, האם יש לכם חקנון?

(המשך הראיון עם חברי הגרעין):

תשובה: ובכן, סדר יומנו כולל יום עבודה של שמונה שעות (וזה די מעיף). חלק מהחבר'ה "נזקק" לשינה טובה אחרי זה וחלק הולכים להורים המאמצים. בערבים יש לנו פעילות שלנו וגם משתלבים בפעילות הכללית של המשק - סרטים, מועדון צעירים, ולפעמים הולכים ל"פאב".

הפעילות החברתית שלנו כוללת חוגים, מסיבות, ערבי ריקודים, אספות גרעין וטיולים.

החוגים שברגע פועלים הם: חוג לטניס בהדרכת בנימין מנור; חוג לצילום בהדרכת יאובן ארז, וחוג בריד'ג בהדרכת אהוד טל. בחוכנית להפעיל חוג לתנועה ומחול חוג לכיור גופני, חוג מחשבה יהודית, חוג לשירה, חוג לקרמיקה וחוג לריקודים עם הבעיה העיקרית בהפעלת החוגים שהוזכרו היא למצוא מדריכים מקרב חברי הקיבוץ. כמו כן יש לנו קבוצת כדורגל שנחלה כבר שתי תבוסות מקבוצת המתנדבים, אך מקוה להשתפר בעתיד.

עשינו הרבה ערבי ריקודים במועדון, בעזרת מערכת הסטריאו שנבנתה ע"י אחד מחברי הגרעין. ערב הריקודים האחרון היה עם המתנדבים. כמו כן יש לנו "ערבים" - כלומר מסיבות עם תכנית המאורגנים ע"י ועדה תרבות שלנו - "ערב סתיו", "ערב בקבוקים", "ערב משימות", "ערב פיג'מות" ועוד. כל יום שישי אנחנו עושים קבלת שבת בחדר האוכל.

טיולים בשבתות - עד עכשיו יצא לפועל רק טיול אחד - טיול אופנים - בעזרתם הנדיבה של חורמי האופנים מהקיבוץ. טיולים נוספים בוטלו מחוסר תקציב למשאית.

יש לנו גם אסיפת גרעין שבועית בה דנים בבעיות שוטפות של הגרעין - יציאות הביחה, קבלת אורחים, סעיפים שונים בתקנון ועוד.

התקנון גובש בדיונים עוד לפני הגיענו למשק. הוא כולל נוהגי חיים בגרעין, יציאות הביחה, קופה משותפת, חוקי עבודה שונים (בחלקם הגבלות שונות כלפי המשק מדישותהו מהכרי גרעין כגון: שאין לחייב חבר גרעין לעבוד יותר משמונה שעות אם אינו מוכן לכך...), סדרי בחירת ועדות משק כהונתן (הועדות מתחלפות כל חודשיים), הגדרת תפקיד הועדות והמזכירות וכו'.

הועדות בגרעין הם: מזכירות - המורכבת ממזכיר, גזבר ושלושה חברים בלי חיק. תפקידה להכין סדר יום לאספת גרעין ולנהלה, לפקח על הועדות, לאשר יציאות של חברים הביחה, "לגרש" לפעמים אורחים לא רצויים, לטפל בבעיות שוטפות שלא מגיעות לאספת גרעין.

ועדת חברה - מורכבת משלושה אנשים שחפקידם לטפל בבעיות אישיות, חברתיות כלליות. ועדת עבודה - גם היא מורכבת משלושה חברים שעוסקים בסידור עבודה בשיבוץ לענפים ולתורנויות השונות (גת, חדר אוכל, מטבח). ועדת תרבות - כוללת חמשה חברים - מארגנת ערבי תרבות ומסיבות, טיולים; פעילות ספורטיבית (כגון תחרות הכדורגל עם המתנדבים), מפגש עם גרעין דתי וכדומה.

שאלה: האם אתם מאגישים שהגרעין מתגבש בתקופת היותו בגבעת-חיים ומקבל הכשרה מתאימה לחיי קיבוץ?

תשובה: למרות שעדיין יש חיכוכים בין החבר'ה ויש חריקות, כללית הגרעין מתגבש, יש החקדמות, ואנחנו מתפקדים כחברה.

הכשרה מקצועית אמיתית לנהול הקיבוץ וענפים חקלאיים לא נחנת לנו, אך הרגלי עבודה וחיים קיבוציים אנו סופגים וקולטים בגבעת חיים.

רשם איתן

ב ג ה

סיימנו את עונת החירס. השנה קלטנו כ-2200 טון חירס ירוק. השקענו פחות ימי עבודה מבשנים קודמות, היות והכנסנו מכונה אוטומטית החוסכת כ-6 ימי עבודה למשמרת.

ב"גת" מתלבטים שנים רבות על עצם קיום קו הייצור של החירס. יסנם חברים החושבים טיט להפסיק את ייצור החירס ב"גת", ויסנם אחרים החושבים טיט להעמיק ולהרחיב את ייצור החירס. עקב התלבטויות אלה אנו נשארים במצב הקיים תוך סיפורים מסוימים.

בימים אלה התחלנו את עונת פרי ההדר. עיבוד חוצרת פרי הדר מתמסך לאורך כל השנה, אך הסחיטה עצמה, המצריכה מספר רב של עובדים, מתחילה עתה. בעבר המפעל קלט 63,000 טון פרי והוא מסוגל גם לעבד יותר. בשנים האחרונות יסנה ירידה גדולה בכמות הפרי המיועד לתעסיה. אנו מחכננים השנה על 35,000 טון פרי. הירידה בכמות הפרי מביאה כמובן לירידה בריווחיות, סאליה היינו יכולים להגיע. מצד שני, מצב זה מבא אותנו ליחר העמקה בייצור, אנחנו משתדלים לנצל את כל חלקי הפרי במקסימום האפשרי.

אנו מפתחים ומרחיבים את המוצרים שפרי ההדר איננו המרכיב הדומיננטי בהם. היכולה להפיק מפרי הדר את המקסימום מוחנית בכוח אדם. רכטנו את המכונות המתאימות, עכטו מוטלה על המטקים החובה להוסיף מספר אנשים לתקופת העונה למפעל. ללא עזרה של כח אדם נוסף לא נוכל להפיק מהפרי את מה שתיכננו.

לבסוף אני רוצה לציין. טבימים אלה סיימנו את ההרצה למחלקת הפלסטיק שהקמנו במפעל. מטרת המחלקה לייצר קופסאות פלסטיק למילוי תרכיזים. קופסאות הפח מתיקרות מאד ומורידים מריווחיות המוצר. בציווד הקיים במחלקה ניתן לייצר כ-5 מיליון קופסאות בשנה, בעבודה של מסמרת אחת ביממה. בקרוב נהיה זקוקים לכמות גדולה מהנ'ל, ואז תעמוד השאלה אם לרכוש עוד ציווד או לעבוד בשתי משמרות.

בימים אלה אנו בודקים אפשרות של פיתוח מחלקת הפלסטיק, אפשרות של הפיכת המחלקה, למפעל המייצר מוצרים נוספים עבור לקוחות מבחוץ.

צבי מנבר

x x x x

בחקלאות

החוג לידיעת הארץ

"נרתן מטר בעתו" כחוב כהנ'ר.

מחדש את פעילותו בשבוע הבא. כידוע, מתכנסת קבוצת חברים (כ-40-50 במספר) במשך כמה שנים לשמיעת הרצאות, פעם בשבועיים, ול-2-3 טיולים הקשורים לנושא הרצאות.

הגשם של 24 באוקטובר (קרוב ל-80 מ"מ) מצא אותנו עם 160 דונם בנחנה לא קטופים ומצפים לקומביין לקטיפת השעועית, שדחה את בואו פעמיים והגיע בדיוק באותו יום ב'.

היינו רוצים לראות יותר חברים צעירים ביננו. לשם כך נהיה מוכנים להזיז את שעת הרצאות מ-8 בערב, כפי שהיה נהוג בעונה הקודמת, ל-9.15 בערב.

אחרי שהעולם התיכט, גמרנו בשעה טובה את הקטיפת הראשון של הכוחנה. כיום קוטפים קטיף שני בכמה חלקות ובמגביל עוסקים בכל העיבודים הדרוטים - כיסוח, דישון, זיבול, חריש - הכנה השטחים לעונה הבאה.

המעוניינים - נא להתקשר עם נשל.

השבוע גם קוטפים את השעועית. איחור של 10 ימים מוריד כמובן מטיב הפרי, אבל הוא מתקבל במפעל לו הוא מיועד (לא "גת").

כפרדס קוטפים וסינגטון ליצוא, ללא מכסות וכמה שיותר.

בהודיה "מתאמנת" בביה-אימן להקה חדשה של אפרוחים, המיועדת לאכלס את איזור הסככות ליד הרפת. כמו כן התחילו בהקמת סככה חדשה (השטוח) באיזור הרבייה.

מטעם הרפת יוצאים בשבוע הבא עלי ואריה לסיור לימודי בארה'ב, כחלק להקורס בו למדו.

x x x x x x x x x x x x x x x x
x z 9 ט ו ב x
x ל ז א ב ב י ת ז ו ל פ ר ו מ ה x
x ומשפחת x
x להולדת נ כ ד בעין-הכרמל x
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

לכל החברים שעזרו בעריכת החתונה של ענת וחנן, וגם לכל אלה שבאו לברך אותנו, הרבה תודה מקרב לב.

משפחת פרידמן

ה ק ו ר ס ל ט כ נ א י ר פ ת

בקשתי את עלי לחאר איך קורס גבוה של למעלה משנה מטפיע על אדם שמגיל 12 עובד עם בעלי חי.

עלי: "עליך לדעת דבר אחד - בית הספר הטוב ביותר שלי היה מסק בית-הספר של הימים ההם שם למדתי להסתכל על חיות, לראות אותן, להבין אותן - העיזות שלנו דאז, איך היא קמק איך היא אוכלת ושוחה, איך היא ממליטה, איך הולד מנסה לעמוד על רגליו ...

וכשבאתי אחרי כן לרפת, בגיל 15, היה פה אברהם - אני רואה אותו לפני איך הוא עמד ליד הכלוב והגמיע עגלה, ואני עמדתי על ידו והסתכלתי, והוא הסביר לי איך היא שוחה ואיך מגמיעים - למי יש היום זמן וראש ככה להכניס ילדים לעבודה? ואחרי זה, במסך שנים של עבודה ברפת, ביררתי דברים שידעתי או רציתי לדעת, השתדלתי למצוץ הסברים מפרנסו, מיוחס, מהרופאים, חמיד על מקרה מסוים שקרה, שהיה לפני העיניניים. עד אשר נוצרה הרגשה של יותר מדי דברים מכורים ללא ביסוס.

ואז בא הקורס. וטס כאילו קרה ההיפך, הרבה מאד לימוד תיאורטי שכאילו יש לו רק מעט קטר לרפת: 200 שעות מתמטיקה, די גבוהה; הרבה חימיה טרק בחלקה היתה לה השלכה להבנת הפיזיולוגיה, וזו היתה חשובה להבנת תהליכים שהכרתי קודם מהעבודת אנטומיה ומיקרו-ביולוגיה - הרבה שעות לסינייים לדברים ידועים מקודם. אנגליה - כלליה מאד ולא מכוונת לקריאה ספרות מקצועית.

הרמה הכללית של המסתתפים היתה גבוהה, אם כי מחציתם, כולל אותי ואת אריה, לא עברו שום קורסים קודמים ובאו ישר מהעבודה המעשית. אני אישית למדתי הכי הרבה בשטח ההזנה, כי הוא היה יחסית זר לי. שטח שעסקו בו הרבה אבל הוא זר לי גם אחרי זה, הוא כל הנושא של כלכלת ייצור.

קורס כזה הוא חשוב לביסוס של ידיעות קודמות, אבל הוא היה לקוי בחסר מהצד הספציפי, הקשור במישרין לענף.

גם לפי הערכתו של אריה נתן הקורס אמנם את הביסוס התיאורטי-מדעי, אבל היה לקוי מהצד המעשי - ייסוס טכנולוגיות חדישות לעבודה ולניהול.

"אני עובד ברפת מגיל 16, כמוכך עם הפסקה גדולה בזמן הצבא. עבדתי בכל העבודת קבלתי הרבה הסברים מהעובדים הרפיקים - מפרנסו, אברהם, יוחם, כולם ניסו לספק אותי ולהעלות אותי מבחינה מקצועית, ע'י הסברים, ספרות מקצועית ועוד.

לי הקורס נתן הרבה מבחינה תיאורטית, אבל גם לי נראה שהוא צריך להיות יותר מעשי. למשל: היה מתוכנן והבטיחו לנו טבעניני הזנה נלמד לעבוד עם מחשב ולא כן. לא קבלנו את סידרת ההוצאות על הידושים טכנולוגיים בהזנה, כי המרצים המיועדים היו באותו זמן בחו"ל - גם הם בחלקם רק למדו את הדברים. יש גם נושאים שהבטיחו להסלים במסך השנה. קבלנו את טובי המרצים, אבל נראה לנו שניהול הקורס לא תמיד עמד על הגובה, והיה חוסר תיאום עם המרצים. דרך אגב, הבאנו את הקורס כמה פעמים לרפת שלנו להסתכלות ולהדגמה."

ס. מה אתם מצפים מהסיוור בארצות-הברית?

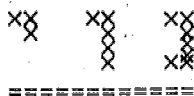
אריה: "אין בארץ מקום טאפטר ללמוד בו ניהול רפת כשלנו, עם צוות עובדים של 15 איס. אמנם ברפתות הגדולות בארה"ב, העובדים הם כמוכך טכירים וזה אחרת, אבל בכל זאת אפטר יהיה ליטס מה שנראה. אני רוצה בעיקר ללמוד ממסך על כל צדדיו - חליבה, הזנה, מבנים, ניהול. אנו יודעים שהגיעו בארה"ב להישגים גדולים ב-2 חליבות, עם חולבים מקצועיים. יש צורות חדשות של בניה, כלי עבודה חדשים, שיטות חדשות לסילוק זסל - בארה"ב זו בעיה אקולוגית חמורה, אצלנו עדין יש שימוש חקלאי לזבל, אבל גם לנו יש בעיה של זבל נוזלי, מטסיפת חצרות. הרי זכור לנו איך הגיעה הנה העגלה המערבלת, היינו הראשונים שהבאנו אותה, והיא חוללה מהפכה ממש בטיטת ההזנה. יתכן שיש בינתיים דברים אחרים בתכנון הזנה שעוד לא הגיעו לארץ.

זו הזדמנות גדולה הניחנת לנו, ועלינו להפיק ממנה את מירב התועלת."

ד ר ך צ ל ת ה |

נפגשה: ל

	מ ז ל ט ד ב	/ * / * / * / * / * / * / * / * / * /	
x	ל ע נ ת ו ח נ ן פ ר י ד מ ן	x	x
x	ל נ ט ו א י ה ט	x	x
x	ב ר כ ו ת ח מ ו ת ל ה נ ז י ו ל א פ ר י מ ו ו מ ט פ ח ת מ	x	x
x	ו ל מ ט פ ח ת ט ב צ נ י ק	x	x
xx		x	x

החורף הגיע ואתו השינוי בעבודות הנוי - הכיסוח יתמעט, ההשקאה נגמרה, החלו עבודות החורף - ריסוסים למיניהם, הכנת שטחים, גיזומים וכד'. ננסה למסור קצת אינפורמציה מהנעשה בנוי בעבר הקרוב, ועד לתכניות לעתיד.

עונת הקיץ מהווה בנוי תקופה לחץ רצינית ב-4 שטחים עיקריים:

- א. כיסוח - השנה נסינו לעמוד בקצב האופטימלי לדשא. בכדי להגיע לכיסוח נכון יש לעשות סיבוב כל 5 ימים. השנה כמעט והצלחנו לעמוד בזה ופיסחנו כל 7-8 ימים.
- ב. ריסוסים - עם קצת המרסס והטרקטורון נכנסנו למעגל ריסוסים סביר וכיום יש באפשרות הנוי לשמור על שולי השבילים, מסביב לעצים ולברזים - ועל ידי זה לשפר את צורת המחנה ושוליו.
- ג. השקאה - השנה עדין השקינו בצורה מיושנת. תקוותנו היא להכניס בעונה הבאה בחלק מהמחנה השקאה מתוכננת ומבוצעת ע"י צורת הנוי.
- ד. נקיונות כלליים ותחזוקה שוטפת - נושא הנמצא בפיגור גדול, בעיקר עקב חוסר כלים מתאימים וכוח אדם.
- ה. שתילה חדשה והכנת ערוגות ציבוריות.

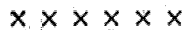
כל הנושאים האלה מהווים את עיקר העבודה בנוי בתקופת הקיץ. כל נושאי הפיתוח נידחים לעונת העורף והאביב, וגם זאת רק במידה ויהיו כלים מתאימים וכוח אדם שיוכל להשתמש בהם. צריך לזכור שאנו נמצאים בפיגור רציני בנוי במשך שנים רבות, ואל נשלה את עצמנו שאפשר להשיג פיגור כזה הוך שנה.

לגבי התכניות להווה ולעתיד הקרוב:

- א. אנו עוסקים כעת בשיכון הותיקים החדש וכמעט וגמרנו את יישור השטח והכנת גינות החכרים. אנחנו מקווים שתוך שבוע נקבל את תכניות הגינון ונתחיל בביצוען.
- בעוד כחודשיים-שלושה נכניס את פערות ההשקאה הקבועה כך שצורת הנוי ישקו בצורה סדירה ומתוכננת את שטח השיכון החדש, פרט לגינות הפרטיות.
- במקביל אנו מטפלים בשיכונים החדשים שעדין לא נכנסו לגור בהם. תקוותנו שנגיע למצב שבו כל עבודות התשתית בנוי יבוצעו לפני כניסת החברים לדירותיהם.
- ג. קבלנו תכניות השקאה לשיכון המרפאה (14 יחידות). הביצוע צריך להיות בחורף, כך שבעונה הבאה יהיה שיכון זה מסודר מבחינת השקאה.
- ג. תכניות השקאה ופיתוח שטחים חדשים, כולל דרכים במקומות שונים במשך שהזנחו במשך שנים.

כל התכניות האלה יפות וטובות במידה ולצוות הנוי יתרוסף כח אדם מתאים, ותכנית ההשקעות תאושר ע"י האספה - וכל חברי המשרד יתנו יד ועזרה בשיפור פני המשרד ושמירת הקיימים.

ראובן אהר

" בקרוב - סקירת סרטים "

9.11. " מלחמה " - כריש לבן ענק, טורף-אדם, מטיל אימת מוח על עיירות-קייט קסנה. הבמאי, סטיבן ספילברג ("דואל") בנה את סרטו בחבונה; על מתח גובר וסיידת זעזועים. הישגיה של מחלקת הפעולות בלחי מבוסלים, בכלל זה הפעתו המשכנעת של כריש מיכאני ענקי. בכיכובם של: רוי שניידר, דיצ'רד דרייפוס, רוברט שאו.

16.11. " האיש שאהב את שאט דאנסינג " - מערבון "פסיכולוגי", ערוך לפי מחכונת סרטי המערב הפרוע והמתח של סרטי הגנגסטרים. יש בו מכל דבר: פסיכולוגיה, פעלולים, מתח, אהבה, שחרור האשה, ועוד... רוברט ריינולדס, בהפקיד קצין צבא לשעבר, שהפך לשודד ופושע בעקבות רצח אשתו. שרה מילס נדמות האשה המתוסכלת שבורחת מבעלה ומחפשת דרך חיים אחרת. לי ג' קוב בדמות השריף.

23.11. " המשחק המכור " דרמה של פעולה מלאת ברוטליות של חיי הכלא ואלומות של משחקי הרובי האמריקאי. סרט מרחק על ההגיון של החזקים והאלימים המתבטא במשחק הכדורגל הנערך בין הסוהרים והאסירים. רוברט ריינולדס כאסיר, שחקן הכדורגל שמכר משחקים וממשיך לעשות זאת, כדי ליצב שלטון של קבוצה אלימה מאחורי הסורגים, משחק בעוצמה ובאמינות. בבמאי: רוברט אולדריץ.

26.11. יום ד'. " ישרון כוכב עליז ".

בלוי נעים!

רחל הדר

ס י ו ל ה מ ש פ ח ו ת ל ז ר ר ו ס ה ר מ ה

מי שהצליח להשכים קום בשבת הסתוית של ראשית חשוון והצטרף לטיול המשפחה לצפון, ודאי לא הצטער.

דרך עמק בית-שאן, חלוף ליד הכנרת, הגענו עד לירמוק - הגבול בין ירדן לישראל. ראינו את סימני מפעל "המוכיל" הירדני, עקבנו אחרי שרידיה של מסילת הברזל "העתיקה" ששימשה את רכבת העמק המפורסמת, עוד ראינו את אחד הגשרים הגדולים על הירמוק שפוצץ ב"ליל הגטרים" ב-1946. חוספת בשחון וגאיה לילדים נתנה "גדר הבטחון" שהוקמה ע"י צה"ל והוכיחה את יעילותה.

משם נסענו להעיף מבט משתאה על "מוחיבה", עיר המרחצאות העתיקה (בדומה לחמי-טבריה טלנו). מזג האוויר החמים לא איפשר לראות את האדים הבוקעים מהמעיינות החמים של מוחיבה, אך סיפוריו של ושל בחוספת הנוף שניגלה לעין, פיצונו על הפסד זה. עוד בסרט חזרנו לכנרת, הסווינו במבט חטוף את מוחיבה הערבית לאל-חמה הישראלית-היום. על שפת הכנרת הרוגעת חנינו לארוחת-בוקר, איסוף מימצאים מחופיה, ו... שחיה לספורטאים שבינינו.

החניה הבאה היתה במבצר "כורסי" העתיק, ומיד לאחריו נסענו ל"גמלא". עוד לפני הירידה הגדולה (המפורסמת כעליה מפרכת) היבטנו כיצד ממוקם המבצר במקום המוגן ביותר בסביבה. הבניה היא על צלע הר גבוה, מוקף הרים מסביב, פרט לצד אחד, שההגנה הטבעית שבו היא נחל "דליות" העמוק. בבית הכנסת של גמלא, שנחסף לא מכבר, שמענו סיפור מפורט על ההיסטוריה של המקום וניסינו לערוך הסוואה עם מצודה הדרומית (כל דמיון איננו מקרי...).

מגמלא, בדרך לפארן הירדן שנחנך בסבועות אלה, התעכבנו ליד נחל טגדותיו עשירות הצמחיה וקידותיו מטושטים, המתחרים קצת בבריכת המטושטים המפורסמת. עוד דרך קצרה ואנו ב"פארק הירדן" - טפע צמחיה עבותה וירוקה, עצט זרימת המים, סבילים צדים ומתפחלים ומעט מעט "ציביליזציה" - עדין לא מורגשת. מקום נהדר לחניה ארוכה ומהנה.

מפארק הירדן, דרך "גטר אריק" (שהמבט ממנו אל הנהר מצדיק נסיעה של יום שלם), נסענו על-שפתה הצפונית-של הכנרת עד טבריה המוכרת והלאה לראוח את מפעל "רוטנברג" שהוקם לפני עשרות שנים במטרה לספק כוח חשמל לאיזור ולארץ. בנוסף לרוסס של סדידי המפעל הוסיף גם הטבע חוריה מטלף: בטמים האדומים מאט הסקיעה עפו להקות שחפים, במבנה ראט-חץ מאורגן למופת.

הדרך הביתה - בחטכה. חודתנו נתונה לוטל על היוזמה לטיול, על הארגון המוצלח וההדרכה. כן ירבו.

מטיילת

ת מ ו ל - ס ל ס ו ם

היתכן שארבעים שנה לא הזדמנתי לחל-יוסף? בטנת 1934 נשלחתי לסם מגבעת-חיים ללמוד את עבודת הרפת. לפני טבוע השתתפתי סם, עם רבים אחרים, בלויתר של אפרים סמרגד, המזכיר הראשון של החאחדות מגדלי הבקר, איט רב-פעלים וממניחי היסוד של ענף הרפת בארץ. ב-1935 חלבנו יחד פרות בידים,....

איזו חוריה לבוא למקום שהיית בו טנה תמימה לפני 40 טנה !!

עברנו על יד הרפת, עם אותה עליה-גג טגרתי בה; היחה פגיטה מרגשת עם אנשים שהכירו אותי ואני אותם - עם לוי, עם טבתאי, עם קונפיטיין הסנדלר ומגדל הסרטים, עם אילה, עם דרדי -- ועוד כאלה שטמוחיהם לא זכרתי. הייתי אז צעירה מאד והם נראו לי מבורגים כבר אז ...

אני עצמי מזמן לא צעיר, והם - אנטי גדות העבודה, העליה השלישית ... זה מזכיר לי טעבדנו יחד ברפת, לקונפיטיין הזכרתי שלקחתי את סוס ההרבעה שהיה קטור אל עמוד רץ סביב-סביב, שטתי עליו ארכף ורכבתי עליו לתדהמת המטק. אחרים הזכירו לי שהייתי קדון, ומנגן על צ'לו.

כן, יט סיפור. היינו שלשה: פרידמן הפסנתרן, זאב טטיינברג, היום מנגן ניוולה בפילהרמונית ואז נער בחברת הנוער הראטונה של חל-יוסף, ואני. היינו מנגנים שליטיות. פעם, כך זכור לי, באחד מערבי שבת, לקחתי זוג פרידות ועגלה ונסענו לנגן בגבע. מטום מה הקונצרט נגמר מוקדם ולנו התחטק עוד לנגן. ירדנו ל"קבוצת חוגים" על יד המעין. הגענו אחרי הצות. חדר-אאוכל היה ריק מאדם, רק שומר הלילה יטב על אחד הספסלים. הוצאנו את הכלים והתחלנו לנגן. אט אט הופיעו בודדים, בפיז'אמות ועטופים בטמיכות. אחרי רוגז התחלתי שמפריעים את מנותח הלילה, היחה הקטבה יוצאת מן הכלל. בטלט לפנות בוקר חזרנו לחל-יוסף, יטר לחליבת הבוקר.

העמק ורכבת העמק, הגלבוט - הגלבוט אינו אותו גלבוט. היום הוא מיוער, עם שבילים המזמינים לטייל. אז הוא היה זר ומאיים. סרג'נט רוזנפלד ממטרת העמק, אחד מחבני, נהרג בטיור על הגלבוט עוד לפני מאורעות חרצ'ו. רבים כבר אינם. העמק חי. העמק הוא חלום - לא, הוא הגטמה של חלום. הפגיטה עם התקופה היא היתה מרגשת מאד.

פרנטו